

Надежда Захариева

Щем не щем...

Щем не щем с тебе, така е –
в твоята сянка живея.
Знаем и без да признаем,
че ми завиждат за нея.
Аз съм случайната личност.
Ти си поетът прославен.
Заради теб ме обичат.
Или презират. Прощавай.
Мои са твоите провали.
Твои са моите успехи.
Че мислим инак, едва ли
някому носи утеха.
Аз съм ти слепия случай.
Ти си ми редкия жребий.
Вре се светът като куче
все между мене и тебе.
Души ни в радост и в грижа.
Души ни явно и тайно.
Тебе – додето те ближе.
Мене – додето ме лае.
Всичко е толкова ясно –
няма защо да хитрува –
просто обича те бясно,
просто от мен те ревнува.
Че не изглеждам такава –
плаха, безпомощна сянка...
А като хапка корава
толкова време го дави
моята горда осанка.

КРАЙ

© 2001 Надежда Захариева

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие Аб, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8671>]